

รายงานการประชุมสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕
เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕
ณ ห้องประชุมพิชัยสงคราม ชั้น ๔ อาคาร ICIT มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ผู้มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.คงศักดิ์	ศรีแก้ว	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ	แย้มเม่น	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	ฉัตรวิโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก	ธีระภูธร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต	สิทธิธิตกุล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. นายแพทย์เกษม	ตั้งเกษมสำราญ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสุทธิ์	สุขบำรุง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เฉิดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อันมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๓. อาจารย์ ดร.ธัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๔. อาจารย์ ดร.ปกรณ์	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๕. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๖. อาจารย์ ดร.พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๗. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย	ใจกล้า	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์	เพชรโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดภารกิจ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญจวรรณ	วิงวอน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดภารกิจ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ผศ.ธันต์ธา	กรพิทักษ์	รองอธิการบดี	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๒
๒. รศ.ดร.เกษภา	มิ่งฉายา	รองอธิการบดี	ผู้แถลงวาระที่ ๔.๓
๓. นายสุธี	อยู่ยิ้ม	นักวิชาการศึกษานานาชาติ	ผู้แถลงวาระที่ ๓.๑
๔. นางสุกัญญา	มาประกอบ	หัวหน้างานหลักสูตรและแผนการเรียน	
๕. นายนิติธร	อุ้นคำปา	นายทะเบียน กองบริการการศึกษา	
๖. นางสาวสินี	กะวิ	ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๗. นางสาวภรมาศ	เรือนทอง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ผู้ช่วยเลขานุการ
๘. นางสาวพัฒนภักดิมา	ใจเงิน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ผู้ช่วยเลขานุการ
๙. นางสาวอภิขญา	อินทร์หม่อม	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐. นางสาวนลินี	เมืองจันทร์	ผู้ปฏิบัติงานบริหาร	ผู้ช่วยเลขานุการ

เริ่มประชุม เวลา ๐๙.๐๙ น.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า กรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ สํารวจผู้เข้าประชุม เมื่อพิจารณาว่าครบองค์ประชุมแล้ว จึงเชิญรองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวณี สัตยาภรณ์ อธิการบดี ประธานการประชุมกล่าวเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามวาระต่าง ๆ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

วาระที่ ๑.๑ เรื่องที่ประธานแจ้งเพื่อทราบ

๑.๑.๑ อธิการบดีกล่าวขอบคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสภาวิชาการชุดใหม่ ทั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิท่านเดิม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะขอรับข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ถึงแนวทางในการจัดการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ พ.ศ.๒๕๖๕ ที่กระทรวงได้กำหนดขึ้น เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕

ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๑.๒ เรื่องที่เลขานุการแจ้งเพื่อทราบ

๑.๒.๑ สรุปผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า รองอธิการบดี กรรมการและเลขานุการการประชุม ได้แจ้งสรุปผลการดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งมีวาระเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณา จำนวนทั้งสิ้น ๓ วาระ จึงนำเสนอที่ประชุมสภาวิชาการรับทราบ สรุปดังนี้

วาระที่	เรื่องที่พิจารณา	มติที่ประชุม	ผลการดำเนินการ
๔.๑	การพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการเรียนของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี ๖๘ ราย และระดับบัณฑิตศึกษา ๑๑ ราย	ให้ความเห็นชอบ ผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตร จากนั้นนำเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยอนุมัติปริญญาบัตรต่อไป	นำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๕
๔.๒	การพิจารณาการเปลี่ยนแปลงรายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๒ หลักสูตร	ให้ความเห็นชอบ การเปลี่ยนแปลงรายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรนานาชาติ) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕) จากนั้นให้นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยตามลำดับต่อไป	นำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๕

วาระที่	เรื่องที่พิจารณา	มติที่ประชุม	ผลการดำเนินการ
๔.๓	การพิจารณาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ	ให้ความเห็นชอบ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๖) โดยให้นำข้อเสนอแนะและข้อสังเกตจากคณะกรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิไปพิจารณาประกอบในการปรับปรุงแก้ไขเอกสารหลักสูตร จากนั้นให้นำเสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยตามลำดับต่อไป	นำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๕

ที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๑.๓ เรื่องที่คณะกรรมการแจ้งเพื่อทราบ
-ไม่มี-

ระเบียบวาระที่ ๒ การรับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕

ด้วยฝ่ายเลขานุการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ได้จัดทำรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๑๑ หน้าเรียบร้อยแล้ว และได้จัดส่งไปยังคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณารับรองรายงานการประชุม ผลสรุปเป็นดังนี้

- คณะกรรมการรับรองรายงานการประชุม โดยมีการส่งแบบตอบรับ จำนวน ๘ ราย
- คณะกรรมการรับรองรายงานการประชุม โดยไม่มีการส่งแบบตอบรับ จำนวน ๑๒ ราย

จึงนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิชาการ เพื่อพิจารณารับรองรายงานการประชุม รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕

วาระที่ ๓.๑ การพิจารณาการขอเทียบเคียง CEFR ของโปรแกรม English Discoveries ในการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่อง การขอเทียบเคียง CEFR ของโปรแกรม English Discoveries ในการทดสอบความรู้ด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้มีการทบทวนรายละเอียดและจัดทำข้อมูลกระบวนการเปรียบเทียบสมรรถนะเพิ่มเติม นั้น บัดนี้ วิทยาลัยนานาชาติ และงานประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

ในการนี้ อธิการบดี ได้แจ้งทบทุนที่มาของการพิจารณาการขอเทียบเคียง CEFR ของโปรแกรม English Discoveries ในการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาว่า มหาวิทยาลัยได้กำหนดนโยบายให้นักศึกษาที่จะขอสำเร็จการศึกษา ต้องผ่านการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษก่อน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรทั่วไปจะต้องผ่านเกณฑ์ระดับ B1 แต่หากเป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์ และหลักสูตรสาขาภาษาอังกฤษ จะต้องผ่านตั้งแต่ระดับ C1 ขึ้นไป ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๖๔ ที่ผ่านมาได้จัดให้นักศึกษาสอบวัดความรู้ในขั้นสุดท้าย แต่ปรากฏว่ามีนักศึกษาสอบผ่านน้อย และมีผลให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาช้าลงตามไปด้วย ดังนั้น ในปีการศึกษา ๒๕๖๕ มหาวิทยาลัยจึงมีนโยบายให้นักศึกษาสามารถเข้ารับการทดสอบ ได้ตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ โดยจัดทำเป็นโครงการอบรมเสริมความรู้ ทักษะด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากรายวิชาที่จัดให้เรียนในหลักสูตรปกติให้ก่อนสอบ ซึ่งช่วยแก้ปัญหาและทำให้จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น แต่จากการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาที่ผ่านมา คณะกรรมการประเมินได้มีการทวนสอบถามถึงการรับรองมาตรฐานและการยอมรับของโปรแกรม English Discoveries ซึ่งต้องเทียบเคียงกับมาตรฐานการสอบภาษาอังกฤษของ CEFR โดยต้องเสนอเข้าที่ประชุมสภาวิชาการเพื่อพิจารณาว่ามีประโยชน์และมีมาตรฐานที่ยอมรับได้ และต้องนำเสนอผ่านสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นชอบตามลำดับ

อาจารย์ ดร.พิทยา ยาไม้ รองคณบดีวิทยาลัยนานาชาติ ได้อธิบายข้อมูลเพิ่มเติมว่า วิทยาลัยนานาชาติเริ่มนำโปรแกรมนี้มาใช้ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ที่ทำให้นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาไม่สามารถมาเข้าสอบแบบปกติได้ จึงเริ่มใช้โปรแกรมนี้มาจัดการสอบแบบออนไลน์ ซึ่งสามารถรับจำนวนผู้เข้าสอบได้คราวละหลาย ๆ คน เดิมโปรแกรมนี้อาจจะใช้ควบคู่กับโครงการจัดอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ทักษะด้านภาษาอังกฤษให้แก่ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่จะต้องเข้าสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เน้นความรู้ทักษะในด้านการอ่าน และการเขียน และจัดปีละ ๑ ครั้ง แต่เนื่องจากจำนวนผู้สอบผ่านมีน้อย และมหาวิทยาลัยต้องการให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงจัดให้มีการอบรมเสริมรอบ และให้มีการสอบในวันพุธสัปดาห์ที่ ๓ หรือสัปดาห์ที่ ๔ ของทุกเดือน โดยมีค่าใช้จ่ายรายละ ๒๐๐ บาท/ครั้ง

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑) มหาวิทยาลัยกำแพงเพชรมีการนำโปรแกรม English Discoveries มาใช้ในการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะนักศึกษาสายครุศาสตร์ที่เรียนประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เพื่อนำไปใช้ในการสอบขอใบประกอบวิชาชีพครูของคุรุสภา และสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ซึ่งโปรแกรมจะมีหลาย Unit มี Pre-test และ Post-test โดยบริษัทที่มีการออกหนังสือรับรองการเทียบเคียง CEFR ไว้ให้แล้ว แต่ก็จำเป็นต้องนำเสนอผ่านสภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานตัวชี้วัดการประกันคุณภาพ

๒) มหาวิทยาลัยนเรศวร กำลังมีการพัฒนาโปรแกรมทดสอบภาษาอังกฤษขึ้นใช้เองจากที่วิทยาลัยนานาชาติ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ เห็นว่าในอนาคตมหาวิทยาลัยอาจมีการพัฒนาโปรแกรมทดสอบที่เป็นมาตรฐานของตนเอง ซึ่งจะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษนักศึกษาได้ในระดับหนึ่ง

๓) เห็นด้วยกับการจัดให้นักศึกษาสามารถเข้ารับการทดสอบได้ตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ แต่การจัดอบรมเป็นแบบออนไลน์โดยจัดให้มีการสอบทุกเดือนโดยมีค่าใช้จ่ายในการสอบ อาจทำให้เกิดการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ และยังไม่สามารถวัดระดับความแตกต่างของทักษะที่เพิ่มขึ้นได้ ควรมีการพิจารณากำหนดวันช่วงเวลาในการสอบของผู้ที่เข้าสอบแต่ละรอบให้เหมาะสมมากขึ้น และควรมีการเก็บข้อมูลว่านักศึกษาที่ได้รับการส่งเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ แล้วสามารถสอบผ่านในระดับที่สูงขึ้น มากน้อยเพียงใด

๔) กรณีจะมีการพัฒนาและจัดทำแบบทดสอบเพื่อใช้เองในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏร่วมกัน การที่จะทำให้โปรแกรมเป็นที่ยอมรับ จะต้องมีการเทียบเคียงกับแบบทดสอบมาตรฐานอื่น ๆ ต่อเนื่องอย่างน้อย ๕ ปี และระดับความยากง่ายของแบบทดสอบต้องมีความนิ่งด้วย หากมหาวิทยาลัยจะเริ่มมีการทดลองจัดทำโปรแกรมเอง อาจต้องมีการจัดทำวิจัยต่อเนื่อง ๕ ปี เพื่อให้เป็นที่ยอมรับ และจะมีข้อดีในการช่วยพัฒนาทักษะความรู้ทางภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษด้วย

๕) ในการนำเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ควรมีการนำข้อมูลมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น ๆ ที่ใช้โปรแกรม English Discoveries และได้ผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแล้วประกอบด้วย และในกรณีกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏจะทำแบบทดสอบเพื่อใช้งานเอง ต้องใช้เวลาในการจัดทำค่อนข้างมาก ดังนั้นการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปก็สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ ทักษะนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ไปพลางก่อน

๖) การสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรม English Discoveries จะมีข้อดีในเรื่องค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่าโปรแกรมแบบทดสอบ CEFR, TOEIC หรือ TOEFL และกรณีที่มีสถาบันการศึกษาหลายแห่งที่นำไปใช้ โดยได้รับการยอมรับมาตรฐานเทียบเคียงตามกรอบ CEFR มาแล้ว ถือเป็นโปรแกรมที่มีประโยชน์ต่อนักศึกษา ซึ่งอาจมีการทำเป็นข้อมูลสถิติเพื่อประกอบการนำเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

๗) มหาวิทยาลัยพะเยา มีการใช้โปรแกรม NEO Plus สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ข้อดีคือมีการติว และจัดอบรมให้ก่อนสอบ หากนอกเหนือจากนั้น นักศึกษาจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง แต่จะมีค่าใช้จ่ายค่าโปรแกรมค่อนข้างสูง และอีกส่วนจะมีโปรแกรมที่หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตออกแบบใช้เอง ซึ่งได้มีการจัดทำพัฒนาระบบมานานแล้วและช่วยนักศึกษาสามารถสอบผ่านได้

๘) ในการสอบวัดระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรทางการแพทย์ ผู้ผ่านการทดสอบจะมีอัตราส่วนไม่สูงมากนัก แต่จากสรุปผลการสอบนักศึกษาที่นำเสนอ มีผู้ผ่านการทดสอบระดับ B1 มีมากกว่าร้อยละ ๙๐ จึงควรมีกระบวนการเพื่อตรวจทบทวนผลการสอบ หรือการจัดอบรมเสริมทักษะให้แสดงผลที่ชัดเจนขึ้น โดยอาจพิจารณาว่ามาตรฐานการสอบภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเดิมก่อนใช้โปรแกรม English Discoveries เป็นอย่างไร และผลการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากใช้การทดสอบแบบออนไลน์ เป็นอย่างไร เกิดจากอะไร และกรณีที่มีผู้ยังไม่ผ่านการทดสอบ ควรมีกระบวนการเสริมทักษะอย่างไรเพื่อทำให้สอบผ่าน

๙) การสอบวัดผลความรู้ด้านภาษาอังกฤษของครูระดับประถม และระดับมัธยมทั่วประเทศ พบว่าส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ A2 จึงเห็นว่าทั้งครู และนักศึกษาควรต้องมีการพัฒนาทักษะความรู้ภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากขึ้น แต่การจัดอบรมโดยใช้ระยะเวลาเพียงหนึ่งปี อาจไม่สามารถพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้เพิ่มขึ้นได้ทั้งหมด นอกจากผู้ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมดีอยู่แล้ว ดังนั้นจึงเห็นว่า การสร้างกระบวนการที่ทำให้การเรียนรู้ มีความสำคัญมากกว่าการอบรมเพื่อให้สอบผ่านเท่านั้น อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรมีการจัดทำสถิติเปรียบเทียบว่ากิจกรรมที่จัดเสริมให้นักศึกษามีผลต่อการผ่านการทดสอบระดับที่สูงขึ้น มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้นำไปออกแบบปรับแนวการสอนของอาจารย์ผู้สอน หรือนำไปจัดเรียนการสอนแบบเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

๑๐) การนำเสนอรายละเอียดการใช้โปรแกรมต่อสภามหาวิทยาลัยอาจทำได้หลายรูปแบบ ซึ่งอาจนำเสนอในมุมมองของการใช้โปรแกรมเพื่อเป็นการฝึกอบรมเพื่อเสริมทักษะ สร้างพัฒนาการการเรียนรู้ใน

แต่ละเนื้อหาแก่นักศึกษาแบบต่อเนื่องและเพื่อให้ผลในระยะยาวด้วย มากกว่าที่จะเน้นการนำเสนอเชิงปริมาณที่มีการใช้โปรแกรมเพื่อให้มีจำนวนผู้ผ่านการทดสอบเพิ่มขึ้นเพียงด้านเดียว

๑๑) การทดสอบภาษาอังกฤษ CEFR ที่ดำเนินการมีหลายระดับ แต่ที่นำมาเสนอเป็นจำนวนผู้สอบผ่านระดับ B1 เท่านั้น ทำให้มองว่ามีอัตราผู้สอบผ่านสูงมาก เห็นว่าควรมีการนำเสนอจำนวนผู้สอบและผู้สอบผ่านในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับ C1 ที่มีจำนวนน้อยมาก เพื่อให้เห็นภาพประกอบว่าผู้สอบผ่านในระดับอื่น ๆ ก็ยังมีช่วงระดับที่แตกต่างกันอยู่ และที่ผ่านมาที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายปรับลดระดับเกณฑ์วัดความรู้ด้านภาษาอังกฤษลงจากเดิม ระดับ C1 ให้เป็นระดับ B1 เนื่องจากผู้สอบผ่านระดับ C1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีจำนวนน้อย

๑๒) ควรมีการกำหนดเป้าหมายในเรื่องการพัฒนาคน ประกอบในการวัดระดับความรู้เพิ่มเข้าไปด้วย โดยอาจต้องพิจารณาว่านักศึกษาที่ผ่านจำนวนมาก มีจุดแข็งคืออะไร นักศึกษาบางคนสอบครั้งเดียวผ่านที่สอบผ่านเกิดจากอะไร เก่งในทักษะเรื่องใด (ฟัง พูด อ่าน เขียน) หรือที่สอบไม่ผ่านเกิดจากปัจจัยใด การสอบแต่ละครั้งต้องการวัดสมรรถนะเรื่องใด ควรมีการจัดเก็บข้อมูล และมีค่าเป้าหมายว่า มีวิวัฒนาการพัฒนาเป็นอย่างไร ซึ่งจะต้องมีความชัดเจนเป็นระบบมากกว่าเรื่องการสอบผ่านหรือไม่ผ่าน

๑๓) การสร้างและผลิตคนให้กับองค์กรต่าง ๆ ให้มีศักยภาพในการปรับตัวสูงทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในโลกปัจจุบัน และมีความสามารถในการแข่งขัน เรื่องภาษาและการสื่อสารก็มีความสำคัญ ควรทำอย่างเป็นระบบ จึงควรกำหนดสมรรถนะ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน ตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ ว่าจะสอบกี่รอบ กรณีผู้สอบไม่ผ่านควรต้องทราบว่ามี การฝึกอบรม หรือพัฒนาความรู้ ทักษะให้เพิ่มขึ้นในเรื่องใดอย่างไร ควรมีเป้าหมายการพัฒนาทักษะ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อรองรับที่ชัดเจน ทั้งในระบบ On-site และ Online อาจรวมไปถึงกลุ่มบุคลากร เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยที่จะจัดให้มีการทดสอบทุกปี เพื่อเป็นการยกระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสาร และเตรียมความพร้อมที่จะรองรับนักศึกษา หรือนักวิจัยจากกลุ่มประเทศอาเซียนในอนาคตต่อไปด้วย

มติที่ประชุม ๑. ให้ความเห็นชอบ การขอเทียบเคียง CEFR ของโปรแกรม English Discoveries ในการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยให้นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยตามลำดับ

๒. มอบคณบดีวิทยาลัยนานาชาติ เข้าร่วมชี้แจงข้อมูลในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยว่า ปัจจุบันมีการดำเนินการโดยระบบใด มหาวิทยาลัยมีทิศทางและงบประมาณในการพัฒนานักศึกษา โดยมอบให้เป็นเจ้าภาพในการจัดอบรมความรู้ภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยอย่างไร ผลการดำเนินการแต่ละคณะเป็นอย่างไร ผลการเทียบเคียงเป็นอย่างไร และจะมีระบบการดำเนินการสอบในปีการศึกษา ๒๕๖๕ อย่างไร โดยให้งานประกันคุณภาพการศึกษาจัดทำสถิติด้านการประกันคุณภาพอธิบายประกอบเสริมกัน

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา

วาระที่ ๔.๑ การพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรด้วยมีผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา ๒๕๖๕

และระดับบัณฑิตศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ ดังนี้

๑) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

- หลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน ๖๐ คน

๒) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ (๑๕ มกราคม ๒๕๖๕ - ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕)

- หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๑ คน

ในการนี้ คณะกรรมการจัดทำผลการศึกษา ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของนักศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ และ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง ๑ บันทึกข้อความที่ กบศ. ๔๘๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕)

(เอกสารแนบอ้างอิง ๒ บันทึกข้อความที่ บว. ๒๙๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕)

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

วิทยาลัยน่าน ขอเสนอให้มีการแก้ไขข้อมูลศึกษานักศึกษาที่ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่นำเสนอ ในเอกสารประกอบการประชุม หน้า ๒๗ และหน้า ๒๘ กรณีระบุข้อมูล “นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคพิเศษ จำนวน ๒๔ ราย ที่มีผู้ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับ ๒ จำนวน ๑ ราย” โดยขอแก้ไขเป็น “นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ภาคปกติ” เนื่องจากได้ตรวจสอบแล้วพบว่า เป็นนักศึกษาภาคปกติ ของวิทยาลัยน่าน ตามโครงการความร่วมมือกับบริษัท ซี พี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ทั้งหมด

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบ ผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน ๖๐ ราย และผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑ ราย ตามเสนอ จากนั้นให้นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติต่อไป

วาระที่ ๔.๒ การพิจารณาผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร และระดับคณะ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธันตดา กรพิทักษ์ รองอธิการบดี ได้นำเสนอข้อมูลผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระหว่างวันที่ ๒๓ พฤษภาคม - ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ และการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ สรุป ดังนี้

๑) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระหว่างวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ - ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ จำนวน ๖๘ หลักสูตร แบ่งออกเป็น ระดับบัณฑิตศึกษา ๙ หลักสูตร และระดับปริญญาตรี ๕๙ หลักสูตร โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔ ผลการประเมินเป็นดังนี้

ระดับคุณภาพ ดีมาก (๔.๐๑ - ๕.๐๐ คะแนน) จำนวน ๑๑ หลักสูตร

ระดับคุณภาพ ดี (๓.๐๑ - ๔.๐๐ คะแนน) จำนวน ๕๗ หลักสูตร

๒) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๖ คณะ ๒ วิทยาลัย โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ อุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔ ผลการประเมินเป็นดังนี้

ระดับคุณภาพ ดีมาก (๔.๕๑ - ๕.๐๐ คะแนน) จำนวน ๖ คณะ

ระดับคุณภาพ ดี (๓.๕๑ - ๔.๕๐ คะแนน) จำนวน ๒ คณะ

ทั้งนี้ สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ตัวบ่งชี้ที่ ๖ ผลการดำเนินงานตามการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ มหาวิทยาลัยได้กำหนดเพิ่มขึ้นเอง เพื่อรองรับกับการเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มที่ ๓ กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ตามที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้กำหนดจัดกลุ่มไว้ และเพิ่งนำมาใช้เป็นปีแรก จึงยังไม่มีเปรียบเทียบผลการประเมินย้อนหลัง

จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง รายงานสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร และระดับคณะ)

ข้อสังเกต

๑) เอกสารประกอบการประชุม หน้า ๖๘ ตารางสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ข้อมูลตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการยังมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ งานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชน มีผลการประเมินเป็นระดับ ๕ ซึ่งเห็นว่าผลการประเมินมีความขัดแย้งกัน ไม่เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน จึงอยากให้มีการสนับสนุนเพื่อให้เกิดผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกัน

๒) ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ ที่มหาวิทยาลัยจะเริ่มขับเคลื่อนการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ของ AUN QA ซึ่งจะไม่เหมือนเกณฑ์เดิมที่เคยใช้ โดยจะมีองค์ประกอบ ๕ ด้าน และกรณีที่มีการทดลองใช้กับคณะแต่ใช้เกณฑ์ AUN QA เป็นบางหลักสูตรเท่านั้น แต่การประเมินระดับคณะปกติจะนำผลคะแนนที่ได้จากระดับหลักสูตรมาสรุปรวมเป็นผลระดับคณะ อาจทำให้คะแนนประเมินระดับคณะเมื่อเทียบสัดส่วนจำนวนหลักสูตรทั้งหมดในระดับคณะลดลงหรือไม่ เห็นว่าควรนำเกณฑ์ตัวบ่งชี้เดิม มารวมในเกณฑ์ของ AUN QA ได้หรือไม่

๓) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยที่ใช้ จะมีมาตรฐานกลางที่จะใช้ทำ Benchmark กับมหาวิทยาลัยทั่วประเทศหรือไม่

๔) เอกสารการประชุม หน้า ๗๖ แนวทางการพัฒนาในประเด็นตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดว่าการกำหนดเงื่อนไขการต่อสัญญา มหาวิทยาลัยมีแนวทางในการดำเนินการในเรื่องนี้ อย่างไร

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑) ในการนำเสนอข้อมูลที่แสดงตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ที่ผลการประเมินอยู่ในระดับ ๕ ต่อเนื่องกัน ๓ ปีแล้ว ควรมีการสรุปว่าประสบความสำเร็จในเรื่องใดบ้าง และควรกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาปรับปรุงเพิ่มขึ้นจากเดิมว่า เมื่อได้ระดับ ๕ แล้วจะมีการพัฒนาอย่างไรต่อไป เพื่อให้เกิดความท้าทาย โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบ กลไก ขั้นตอน ต่าง ๆ ควรพิจารณาว่ามีเรื่องที่ต้องประเมินเกี่ยวกับเรื่องประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของระบบ กลไกประกอบด้วยหรือไม่ ควรมีการติดตาม ประเมิน และตรวจสอบ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒) ผลการประเมินระดับคณะ ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๕ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ประเมินเชิงรุกเป็นปีแรก และระบุผลการประเมินเป็น N/A เมื่อมองรายละเอียดก็เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีผลการดำเนินงานที่เชื่อมโยงและตอบโจทย์ในเรื่องชุมชนท้องถิ่นแล้ว น่าจะมีผลการประเมิน เพื่อจะทำให้รู้ทิศทาง ปัญหาอุปสรรค และสร้างระบบกลไกสำหรับปรับเป้าหมายรองรับการประเมินในปีต่อไป

๓) กรณีตัวบ่งชี้ที่ ๖ ที่ให้คะแนนเป็น N/A เนื่องจากคณะกรรมการประเมิน ยังตีความเรื่องการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการที่ไม่ตรงกัน เห็นว่าควรมีการนิยามความหมายเพื่อตีความ โดยอาจพิจารณาแยกตามศาสตร์กลุ่มต่าง ๆ ซึ่งจะไม่เหมือนกัน และจัดทำเป็นประกาศให้ชัดเจนทุกกลุ่มไปก่อน ถูกผิดก็สามารถที่จะปรับในปีต่อไปได้ ทั้งนี้ สังเกตว่าเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาใหม่จะเน้นเรื่องการบูรณาการทุกศาสตร์เพื่อช่วยในการตอบโจทย์ และสร้างประโยชน์ให้ถึงประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจริง ๆ โดยพยายามมุ่งเน้นลงไปจนถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงจะต้องนิยามกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ชัดเจนด้วยว่าจะมีกลุ่มใดบ้าง ที่มหาวิทยาลัยจะต้องส่งมอบผลิตทั้งด้านการผลิตบัณฑิต และบริการวิชาการให้

๔) การประเมินผลการประกันคุณภาพในระดับคณะ และหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี หรือดีมาก มีหลายหลักสูตร โดยเฉพาะคณะวิทยาการจัดการ แต่จำนวนนักศึกษาที่ลดลงหรือมีจำนวนน้อยลงในบางหลักสูตร ซึ่งขัดกับผลการประเมินคุณภาพที่ได้ จึงอยากให้มีการพิจารณาหาแนวทางว่าจะทำอย่างไร ที่จะทำให้ผลการประเมินที่ได้ในระดับดี หรือดีมาก ส่งผลเชื่อมโยงไปถึงการเพิ่มจำนวนของนักศึกษาแต่ละหลักสูตรคู่ขนานไปด้วย เพื่อแสดงให้เห็นผลลัพธ์ที่สอดคล้องสัมพันธ์กันทั้งในเรื่องคุณภาพของหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาของหลักสูตรที่เพิ่มขึ้นตามมา

๕) การที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายในการกำหนดเงื่อนไขในสัญญาจ้างเพื่อให้อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาที่มีอายุงานตามเกณฑ์ช่วงอายุงานต่าง ๆ ต้องทำผลงานวิชาการเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการภายในช่วงเวลาที่กำหนด อาจเป็นดาบสองคม คือ กรณีที่ไม่สามารถส่งผลงานตามที่กำหนดในสัญญาแล้วต้องสิ้นสุดสัญญา อาจทำให้ถูกมองว่าระบบการดูแล ใจ พยายามของหน่วยงานไม่ได้สร้างความผูกพันให้กับบุคลากร และอาจทำให้เสียภาพลักษณ์ขององค์กร เห็นว่าควรจัดให้มีการพูดคุยสร้างความเข้าใจ และสอบถามข้อจำกัด หรือข้อติดขัดของอาจารย์แต่ละคนเป็นข้อมูล เพื่อนำไปพิจารณาจัดระบบ กลไก ที่เกื้อหนุนให้มีการพัฒนา ใจ และสิ่งสนับสนุนทุกด้านรองรับไว้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าอาจารย์แต่ละคนว่าจะรับข้อเสนอแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้หรือไม่ หากไม่รับที่จะปฏิบัติตามข้อเสนอแนะและแนวทางที่มหาวิทยาลัยกำหนด เมื่อต้องสิ้นสุดสัญญาจ้าง มหาวิทยาลัยก็ยังตอบคำถามสังคมได้ว่ามีการจัดทำแนวทางสนับสนุนไว้แล้ว

๖) กรณีที่กล่าวถึงการแยกประเมินโดยใช้เกณฑ์ AUN QA ในบางหลักสูตร และระดับคณะนั้น มีแนวคิดว่าการประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN QA จะเน้นการวัดผลลัพธ์ (Outcome Based Education : OBE) ดังนั้น หากเห็นว่าสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในเกณฑ์ตามตัวบ่งชี้ที่ ๖ ที่จัดทำเพิ่ม หากสามารถนำไปเชื่อมโยงกับเรื่องคุณภาพการจัดการเรียนการสอน หรือคุณภาพด้านงานวิจัย งานบริการวิชาการ ก็สามารถที่จะออกแบบเชื่อมโยงได้ ขึ้นอยู่กับแต่ละหลักสูตรที่จะต้องสร้างกระบวนการต่าง ๆ ใน Program Learning Outcome เพิ่มขึ้นไว้หลักสูตร ซึ่งข้อดีของ AUN QA คือ มี Benchmarking ที่สามารถนำตัวชี้วัดที่เป็นเป้าหมายในแต่ละหลักสูตรมาใช้ได้ แต่สำหรับในระดับคณะที่ใช้เกณฑ์การประเมินของ กพอ. ที่เน้นเรื่องการบริหารจัดการ การนำองค์กร วิสัยทัศน์ แต่สิ่งสำคัญในระดับคณะ คือ การเติมเต็ม การสนับสนุนความต้องการของหลักสูตร โดยร่วมกับผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อทราบความต้องการในการผลิตบัณฑิต ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ช่วยเติมเต็มในส่วนที่ระดับหลักสูตรไม่มี ทั้งนี้จึงมองว่าการประกันคุณภาพการศึกษาระบบ AUN QA เป็นเรื่องที่สนับสนุน เกื้อกูลกันทั้งในระดับหลักสูตร และระดับคณะ เรื่องใดที่เข้ากันก็เสริมกันได้ เรื่องใดที่ไม่เข้ากัน ก็สามารถสร้างเพิ่มขึ้นระดับคณะ เพื่อสนับสนุน ให้สอดคล้อง เกื้อกูลกันเพื่อให้ไปสู่เป้าหมายร่วมกัน

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร และระดับคณะ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ จากนั้นให้นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยตามลำดับ โดยนำ ข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปพิจารณาประกอบ และให้ ปรับปรุงสไลด์ที่จะ นำเสนอ โดยให้เห็นจุดเด่น และจุดที่จะปรับปรุงในปีต่อไป รับสไลด์ที่แสดงผลในแต่ละ องค์ประกอบ ให้เห็นพร้อมกันทั้ง ๓ มิติ ทั้งกราฟ จุดเด่น และแนวทางการปรับปรุง

วาระที่ ๔.๓ การพิจารณาผลการประเมินการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

- (วาระลับ) -

มติที่ประชุม พิจารณาแล้ว ให้เสนอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อระดมความคิด

วาระที่ ๕.๑ แนวทางการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามเกณฑ์มาตรฐาน พ.ศ.๒๕๖๕ ที่ เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับนโยบายการบริหารของมหาวิทยาลัย ในกรณีนี้ จึงขอนำเสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อระดมความคิด และพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ แนวทางการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้นำไป ประกอบการพิจารณาจัดทำข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัยต่อไป รายละเอียดข้อมูลตาม เอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบอ้างอิง ๑. กฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๕

๒. กฎกระทรวง มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

๓. กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาอื่น พ.ศ.๒๕๖๕

๔. กฎกระทรวง มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

๕. ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕

๖. ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕)

ในการนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า ได้อธิบายข้อมูลเพิ่มเติมว่า เกณฑ์ มาตรฐานต่าง ๆ ที่กระทรวงได้ปรับปรุง และจะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป แต่มีบางหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงในรอบปี ๒๕๖๖ เพื่อใช้รับสมัครนักศึกษาในปี การศึกษา ๒๕๖๗ มหาวิทยาลัยได้แจ้งขอขยายเวลาในการจัดทำหลักสูตรโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรเดิม ไปก่อน ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้มีหนังสือแจ้งตอบกลับ โดยขยายเวลาให้มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เท่านั้น หากพ้น กำหนดแล้วหลักสูตรที่จะปรับปรุงต่อไป จะต้องดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ที่กำหนด

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม กำลังเริ่มดำเนินการพิจารณาแก้ไขข้อบังคับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาก่อน เนื่องจากเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี

๒) เกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีใหม่ จะมีการปรับเกณฑ์เปลี่ยนไปจากเดิม ๕ Domain ให้เหลือเพียง ๔ Domain และจะเน้น Outcome Based Education (OBE) การนำไปใช้ประโยชน์ การผลิตบัณฑิตให้ตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ ซึ่งมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการเตรียมการในหลายเรื่อง เช่น

๒.๑) การเตรียมการเรื่องกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศต่าง ๆ

๒.๒) เรื่องกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง หรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งในเรื่องภายในต้องมีการพิจารณาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เห็นว่าสำคัญและจำเป็น โดยเปลี่ยนจาก Want เป็น Need เพื่อนำมากำหนดเป็นคุณลักษณะบัณฑิตให้ตรงความต้องการ โดยอยู่ในเกณฑ์เงื่อนไขคุณลักษณะบัณฑิต ๔ Domain แล้วใช้วิธีการถอยกลับ (Backward Curriculum) มาพิจารณาว่าควรต้องมีองค์ความรู้ใดประกอบบ้าง รวมกลุ่มเป็นรายวิชา และจะทำให้ทราบว่าจะต้องใช้อาจารย์ผู้สอนที่มีสมรรถนะองค์ความรู้แบบใด หรือมีความรู้แบบใด ทั้งที่เป็นบุคลากรภายใน และภายนอก เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องราบรื่นในการดำเนินการ แต่หากยังใช้กระบวนการจัดทำหลักสูตรในรูปแบบเดิม จะสำเร็จได้ยาก เพราะอาจจับทิศทางในการดำเนินการไม่ถูก ควรต้องออกแบบตามวัตถุประสงค์เป็นหลัก

๒.๓) การเตรียมปรับทัศนคติผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดในองค์กร ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรทั้งหมด ต้องมีการฝึกอบรมอาจารย์ และปรับวิธีคิด วิธีมองให้ทราบ และเข้าใจถึงหลักการ ทิศทางของเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดใหม่ เพื่อทราบจุดอ่อนจุดแข็ง รวมถึงอาจต้องนำแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้เกณฑ์ AUN QA และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาพร้อมกันเพื่อวางแผนร่วมกันในครั้งเดียว

๓) ควรต้องมีการจัดการศึกษาแบบเป็นโมดูล เป็นหลักสูตรระยะสั้น หรือการฝึกอบรม หรือปรับเนื้อหาวิชา เพิ่มขึ้นเพื่อรองรับสำหรับศิษย์เก่า หรือผู้ที่ต้องการ Reskill Upskill เพิ่มขึ้น และปรับวิธีแนวการสอนของอาจารย์ให้มีทั้งแบบในชั้นเรียน และแบบออนไลน์ ซึ่งจะต้องทำหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและมีมาตรฐาน

๔) การเป็นมหาวิทยาลัยในกลุ่มที่ ๓ หากเป็นไปได้อาจเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตร เช่น เป็นที่ปรึกษาหลักสูตร ร่วมสอนในหลักสูตร โดยอาจเริ่มจากการสร้างเครือข่ายร่วมกัน หรือให้มีส่วนร่วมในการประชุมหลักสูตร เนื่องจากผู้ประกอบการภายนอกส่วนใหญ่จะมีแนวคิดมุมมองการคิด ที่น่าสนใจ หรือมีความพร้อมในเรื่องห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นได้

๕) ในการปรับปรุงหลักสูตร อาจจำเป็นต้องมีการเขียนตำรา และ ปรับเนื้อหาวิชาให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการศึกษาให้ตรงกับเป้าหมายของ SDGs ๑๗ เป้าหมาย หากมีการกำหนด Keys word ไว้ก็จะทำให้ง่ายขึ้น สำหรับการจะนำภาษาอังกฤษมาบูรณาการในเนื้อหาวิชา อาจไม่ได้นำมาใช้ ๑๐๐% แต่อาจใช้เพียงบางส่วน ตามเทคนิคของ CLEL (Content Language Integrated Learning) เพื่อให้เกิดทิศทางในการบูรณาการในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนอาจเน้นการใช้ แบบ Tasks-Based Language Learning หรือเน้น Project Based เพื่อช่วยเพิ่มพูนทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษ หากมีการปรับหลักสูตรในอนาคตเห็นว่าควรปรับรายวิชาให้ตรงกับ SDGs หรือที่ตรงกับการประกอบวิชาชีพ โดยมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น จะทำให้หลักสูตรมีความโดดเด่น น่าสนใจและทันสมัยมากขึ้น

๖) จากประสบการณ์ในการปรับปรุงหลักสูตร และเป็นช่วงที่มหาวิทยาลัยเริ่มนำระบบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN QA มาใช้ เห็นว่าการจัดทำหลักสูตรโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานแบบเดิม ให้เข้ากับเกณฑ์ AUN QA จะทำได้ยาก และเกณฑ์ AUN QA ก็จะมีหลายเวอร์ชัน หากเป็นไปได้ควรนำมาพิจารณาพร้อมกับการปรับปรุงหลักสูตรตามเกณฑ์ใหม่ในคราวเดียวกัน และต้องให้กองบริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยช่วยในเรื่องการจัดทำรูปแบบแนวทางจัดทำเอกสารเล่มหลักสูตร และการช่วยตรวจสอบเอกสารหลักสูตรให้กับอาจารย์ก่อนนำเสนอ

๗) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่ปรับปรุงใหม่ ซึ่งอาจไม่เกี่ยวข้องโดยตรง แต่เห็นว่าเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นในบางเรื่อง ดังนี้

๗.๑) ปัจจุบันอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ มีการทำวิจัย แต่ยังไม่ได้นำผลงานจากฐานการวิจัยมาใช้ ประกอบเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะนำตำรา หรือทฤษฎีของคนอื่นมาใช้ ทำให้นักศึกษามองบริบทในชุมชนน้อยลง อยากให้อาจารย์มีอุดมการณ์ในการทำวิจัย มีการนำความรู้จากฐานงานวิจัยมาใช้จะช่วยยกระดับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการให้กับอาจารย์ผู้สอนได้มากขึ้น

๗.๒) อาจารย์ในมหาวิทยาลัย อาจมองภารกิจทั้ง ๔ ด้านของมหาวิทยาลัยยังไม่ครอบคลุม ทำให้อาจารย์แต่ละคณะไม่มองภาพไปในทางเดียวกัน และเน้นในเรื่องงานวิชาการ และการบริการวิชาการเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้มีความเข้มแข็งบางเรื่อง และอ่อนแอบางเรื่อง แต่เห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์มีความพร้อมและศักยภาพสามารถที่จะทำได้ทั้ง ๔ ด้าน

๗.๓) ตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มองว่าต้องการจะนำอาจารย์ นิสิต นักศึกษา และผู้ประกอบการลงสู่ภาคสนามให้มากขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาเป็นเพียงการเข้าไปร่วมทำงาน ก็ถือว่าสำเร็จตามตัวบ่งชี้ ตามตัวชี้วัดที่กำหนด แต่ยังไม่ได้มีการนำมาอธิบายปรากฏการณ์ชุมชนที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ และจะนำไปสู่การพัฒนางานวิชาการที่เข้มข้นมากขึ้น

๗.๔) ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยในกลุ่มที่ ๓ เน้นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนอื่น ซึ่งมหาวิทยาลัยมีจุดเด่นในการทำวิจัยและบริการวิชาการเพื่อบริการชุมชนอยู่แล้ว แต่ในเรื่องการสร้างคุณภาพมาตรฐานของอาจารย์ และนิสิต นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมของประเทศใน ๔ ด้าน เห็นว่ายังมีจุดอ่อนในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ที่นำไปสู่การทำ ความดี การเสียสละ การเป็นตัวแทน ซึ่งปกติหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องการทำอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ แต่ยังไม่ได้มองสู่กระบวนการที่นำไปสู่การทำ ความดี หรือการเสียสละ

๘) จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบเกณฑ์ใหม่กับเกณฑ์เดิม เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงในส่วนเนื้อหา และรายละเอียดไม่มาก สำหรับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป ควรต้องมีการบูรณาการในเรื่องทักษะการเรียนรู้ที่คาดหวัง เกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันเข้าไป โดยมีเรื่องจิตวิทยา เสริม เพื่อลดการทำร้ายตัวเองให้น้อยลง ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ความเป็นมนุษย์ มารวมไว้ในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีรายวิชาที่เรียนน้อยลง และในส่วนของ การจัดทำหลักสูตรระยะสั้น ขณะนี้หลายมหาวิทยาลัยมีการจัดทำมากขึ้น โดยแยกเป็นโมดูล และมาเทียบรายวิชา เมื่อบรรยายวิชาได้ จากนั้นจะรวมให้เป็นหลักสูตร และขอรับปริญญาได้ โดยต้องเริ่มวางแผนเตรียมการรองรับไว้ เนื่องจากหลักสูตรที่จัดทำ ส่วนใหญ่อาจยังไม่มีความชัดเจน เน้นเฉพาะในการหารายได้ไปก่อน

๙) หลังจากวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ถือเป็นโอกาสที่มหาวิทยาลัยควรจะต้องเริ่มต้น นำกรอบของระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN QA มาพิจารณาประกอบในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรทั้งหลักสูตรปกติ และหลักสูตรระยะสั้น โดยเริ่มตั้งแต่การประเมินผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ลงมาสู่

การพัฒนาหลักสูตร โดยอิงฐานของสมรรถนะ ทั้งนี้จากที่คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรได้ดำเนินการ โดยเริ่มทำที่กลางน้ำ ทำให้การทำ AUN QA ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นว่าหลักสูตรที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรใหม่ หากมีการนำกรอบของระบบการประเมินการประกันคุณภาพตาม เกณฑ์ AUN QA มาพิจารณาประกอบควบคู่ไปกับการพัฒนาหลักสูตรตั้งแต่เริ่มต้น จะทำให้สามารถวางแนวทางหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติได้ง่ายขึ้น ไม่เกิดความยุ่งยาก และท้ายที่สุดจะช่วยตอบคำถามได้ว่าเกณฑ์ AUN QA สามารถตอบในเรื่องการมีงานทำของนักศึกษาได้มากน้อยเพียงใด

๑๐) ในกฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๕ หมวด ๒ เรื่อง มาตรฐานการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสถาบัน อุดมศึกษา ข้อ ๑๕ (๒) ระบุว่า “จัดให้มีรายวิชา ในหลักสูตรการศึกษาและกิจกรรมที่สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และ ประเพณีที่หลากหลายของท้องถิ่นและของชาติ” แต่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องการสอน การวิจัยและบริการวิชาการ ในเรื่องการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม ยังมีไม่ชัดเจนเท่าที่ควร และใน หลักสูตรของคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยก็จะมีรายวิชานี้อยู่ จึงได้เสนอไปยังสำนักวิชาศึกษาทั่วไปแล้วว่า ควรจะต้องจัดมีเนื้อหารายวิชาตามที่ระบุ ไปกำหนดไว้ในหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป และต้องมีคำอธิบาย รายวิชาที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความครอบคลุมตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาที่กำหนด และจะได้เริ่ม นำมาใช้ในปีการศึกษา ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

๑๑) จากที่เคยได้มีโอกาสเข้าไปบริหารห้องสมุดของมหาวิทยาลัยทำให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยทุกแห่งมีความพร้อมในเรื่องทรัพยากรด้านต่าง ๆ ที่สามารถจะนำมาบูรณาการเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนในเรื่องการ สร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องประวัติศาสตร์ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของชุมชน ท้องถิ่น ให้เกิดขึ้นได้ เนื่องจากแต่ละจังหวัดจะมีเกร็ดประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลายแตกต่างกัน แต่หากทำก็ถือเป็นเรื่องใหญ่ที่มหาวิทยาลัยต้องพิจารณาบูรณาการทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีให้ เหมาะสมทั้งในเรื่องบุคลากรจากศาสตร์ต่าง ๆ ระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย การนำเสนอที่ทันสมัย เร้าใจ น่าสนใจ และดูได้จากช่องทางต่าง ๆ ได้จนถึงรุ่นลูกหลาน ซึ่งหากเกิดผลที่ชัดเจน ก็จะเป็นการช่วย ส่งเสริมการท่องเที่ยว และช่วยเหลือชุมชนได้ไปในตัว ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยในต่างประเทศได้มีการสอนศาสตร์นี้ มานานแล้ว เรียกว่า Human Digitality ที่เน้นการบูรณาการความเชี่ยวชาญจากศาสตร์ด้านต่าง ๆ เห็นว่าเรา มีความพร้อมในเรื่องกายภาพ วัตถุนิยมอยู่แล้ว แต่เรื่องประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นเรื่องที่จะช่วยเสริมในเรื่องจิตใจ และจิตวิญญาณ จิตกำหนดกาย ทำให้เกิด Positive Thinking

๑๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ กำลังมีแนวทางที่จะนำเรื่องศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ใน พื้นที่มาบูรณาการ โดยได้ร่วมหารือแนวทางกับผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์ท่านใหม่ (นายสมหวัง พ่วงบางโพ) ที่ต้องการส่งเสริม ในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ให้เกิดขึ้นใน ๒ ปีนี้ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะเข้าไปมีส่วนร่วม ในการดำเนินการในเรื่องเกี่ยวประวัติศาสตร์พระยาพิชัยดาบหัก ทุเรียนหลง-หลินลับแล เมืองสามวัฒนธรรม และนำมาใช้ในรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะต้องเชิญอาจารย์ของมหาวิทยาลัยจากแต่ละคณะ วิทยาลัยที่มีความรู้ ประสบการณ์ และหรือทำวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น มาร่วมบูรณาการในการจัดทำรายวิชา และนำเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ มาเสริมเพื่อ ทำให้รายวิชามีความน่าสนใจมากขึ้น

๑๓) คนรุ่นใหม่มักให้ความสนใจเรื่องศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์น้อย โดยสังเกตได้จากผลการรับ สมัครนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการวัฒนธรรม ที่มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรเป็นอย่างดีแล้ว ใน กรณีที่จะนำมาจัดทำในรูปแบบของหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป ควรต้องการหารูปแบบ และวิธีนำเสนอ ให้มี ความทันสมัย น่าดึงดูดใจ และตรงกับรูปแบบ และวิถีการใช้ชีวิตของคนรุ่นใหม่ด้วย

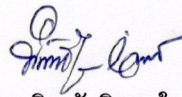
มติที่ประชุม รับทราบ โดยมหาวิทยาลัยจะนำข้อเสนอแนะประเด็นต่าง ๆ จากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตร และกำหนดแนวนโยบายในการจัดการศึกษาของ
มหาวิทยาลัยเพื่อนำสู่การปฏิบัติต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอเพื่อทราบ
- ไม่มี -

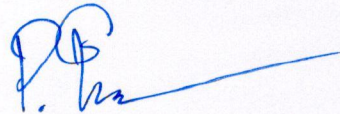
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า กรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ แจ้งกำหนดการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๕ โดยขอปรับเปลี่ยนวันประชุมจากวันศุกร์ มาเป็นวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป แต่ในการประชุมครั้งต่อไปจะกำหนดจัดประชุมในวันศุกร์ เช่นเดิม

เลิกประชุม เวลา ๑๑.๔๕ น.

(นางสาวพิมภ์ศศิมา ใจเงิน)
ผู้จัดบันทึก/พิมพ์รายงานการประชุม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ใจกล้า)
ผู้ตรวจรายงานการประชุม